

Slovensko pevsko društvo „Ljubljanski Zvon“
v Ljubljani.

V petek, dne 4. aprila 1919

točno ob polosmih v veliki dvorani Uniona

KONCERT.

Sodelujejo: g. **Josip Rijavec**, operni pevec iz Zagreba (samospevi), g. **Janko Ravnik**, kapelnik Narodnega gledališča v Ljubljani (klavir), ter **moški in mešani zbor „Ljublj. Zvona“**. Društveni pevovodja: br. **Z. Prelovec**.

SPORED:

1. a) dr. B. Ipavc: **Ilirija oživljena**,
(V spomin stoletnice Vodnikove smrti.) }
b) O. Dev: **Dober večar luba dakle**,
(Koroška narodna.) } Moška zbor.
2. a) A. Lajovic: **Vodica čista se vila**,
peteroglasen mešan zbor.
b) Dr. G. Krek: **Vabilo**, mešan zbor.
3. a) A. Lajovic: **O, da deklič . . .**,
b) A. Lajovic: **Mesec v izbi . . .**,
c) A. Dobronič: **Majskim cvlječem**,
d) M. Milojevič: **Japan**, } Samospevi za tenor
s klavirjem.
4. a) A. Foerster: **Razbita čaša**,
(V spomin skladateljve 80 letnice.) }
b) E. Adamič: **Kregata se baba in devojka**, } Moška
zbor.

➡ Odmor 10 minut. ⬅

5. a) P. I. Čajkovskij: Arija Lenskega iz
opere „Jevgenij Onjegin“,
b) V. Novak: **Hej zapada! sinlečko**,
c) V. Novak: **Dievča**,
(Slovaški narodni.) }
d) P. Konjović: **Pod pendžeri**,
(Srbska narodna.) } Samospevi
za tenor s
klavirjem.
6. a) E. Adamič: **Zapuščena**, mešan zbor
s sopranskim solom (gdč. Tončka Šuštarjeva)
b) St. St. Mokranjac: **Kozar**,
c) F. Juvanec: **Izgubljeni cvet**, } Mešana zbor.

Vstopnina (z veselničnim davkom vred): Sedeži po 10, 8, 6, 5,
4 in 3 K, stojišča po 2 K, za dijake, dijakinje in vojake po 1 K.

Vstopnice in besedila skladb se dobé v predprodaji v trafiki v
Prešernovi ulici št. 54 in na večer koncerta pri blagajni.

Ilirija oživiljena.

Dr. B. Ipavc.

V. Vodnik.

Napoleon reče:
Ilirija vstan'!
Vstaja, izdiha:
Kdo kliče na dan?

Od prvega tukaj
stanuje moj rod,
če ve kdo za drugga
naj reče odkód?

O vitez dobrotni,
kaj ti me budiš,
daš roko mogočno,
me gori držiš?

Zveličana bodem,
zaupati smem,
godi se 'no čudo,
naprej ga povem.

Kaj bodem ti dala,
pogledam okrog,
izločit ne morem
skor svojili otrok!

Duh stopa v Slovence
Napoleonov,
en zarod poganja,
prerojen ves nov.

Dober večar . . .

O. Dev.

Koroška narodna.

1. Dober večar luba dakle,
al' s' se že naspava se?
„Jes še urce k' nisem spava,
sem koj žinjava na te.“
Kak' lušno je b'lo, ko so rožice b'le,
so pa rožce minule, minulo je vse.
2. To te prosim luba dakle,
da k' ne žinjaj več na me,
noj na najino ljubezen,
ki že pruti kraji gre.
Kak' lušno je b'lo itd.

Vodica čista se vila . . .

A. Lajovic.

Prevel F. S. Finžgar.

Vodica čista se vila
od gozda v gaj,
v zeleni gaj.
Dva cveta je orosila,
veselo oba sta vskliča,
kot srčna kri v veselju in tugi,
kot srčna kri sta bajno kipela.

Smehljaje deček prispel je
iz gozda v gaj,
v zeleni gaj.
In pesmic mnogo si pel je,
srebrno glas zvenel je,
o deklci, o ljubavi sladki.

Solze oko je rosilo
ah v gaju tam,
ah v gaju tam.
In srčec dvoje je bilo
in v sanjah se topilo,
oba zaman po sreči sta hlepela.

Vabilo.

Dr. Gojmir Krek.

Simon Jenko.

Ljubica pojd' z menoj,
lepa je noč nocoj,
bova svat'vala.
Luna naj bode mi
priča molčeca,
k plesu naj gode mi
voda šumeča.
Zvezde pa zlate
pridejo v svate;
Nič se nikar ne boj,
pojdi, le pojd' z menoj!

O, da deklíč . . .

A. Lajovic.

(Burns — Župančič.)

O, da deklíč je dragi moj bezgovi tam grmič,
jaz pa bi v njega roso, hoj, poletel drobni pič.
Pa v hudi čas med sneg in mraz bi pel mu pesem nad;
in jasno spet v veseli svet, ko prišla bi pomlad.
O, da je rože rdeči cvet, ki raste za vasjo,
pal bi pod noč trepetajoč v naročje ji z roso.
Kako bi snival celo noč od nje vonjav oblit,
kako lahko bi izpuhtel, ko sine prvi svit.

Mesec v izbi.

A. Lajovic.

Svetlo pod posteljo, glej, mesec sije,
kot kadar sneg blesteči vso zemljo pokrije.
Obrnem glavo navzgor, glej mesec čist in tih,
speč nagnem glavo, k tebi v daljavo,
tja k tebi moj daljni dom, vas,
mi splava tožen vzdih!

Majskim cviječem.

A. Dobronič.

Dr. F. Marušič.

Majskim cviječem i ljubavlju
Mojom žarkom opojena
Zaspala si mojo dušo,
Pokraj mene izmoredna.

Sada sniješ o angelim
Po nebištu štono lječu
O cjelovu mile majke
I, o nježnom majskom cviječu.

U snu gdje kad sladki posmjeh
Preleti ti usnu onu
Nemogu te poljubiti
Več te gledam kò Madonu.

Japan.

M. Milojević.

(Ohotomo Nakamohi.)

O krasna zemljo Jamato
S bregova si tako slavna,
Al gorostasnome kagujami
Nikde nema ravna.
Pod vrhom tvojim planina mila
Rajski sanjam san,
Dok iz doline beo maglen
Se diže pram, gasne dan.
Pučinom, nagde galeb kriče
Večernjača dok nadamnom sje,
O znaj, Jamato zemlja mila,
Da niko tebe ne voli kao ja.

Razbita čaša.

A. Foerster, op. 59.

(Bátog.)

K studencu dekle zalo gre,
v kozarec si zajet vode.
Pri viru ljubec nje sedi,
nem v stran obrača le oči.
Obspó zdaj slutnje jo bridké:
Morda ne ljubi je srce!
Sedaj pripogne se do tal,
da si bežeč zajame val.
Upre še v ljubljenca oči,
na kamnu čaša razleti.
Tesno srce je bolj od prej,
in ptič tako zapoje z vej:
„Ne vara ne te slut srca:
Ljubezen je kot čaša ta!“

Kregata se baba in devojka.

E. Adamič.

Cvetko Golar.

Kregata se baba in devojka
za Ivana, mladega pastirja.
Baba pravi: „Moj je lepi Ivan!“
A devojka: „Moj je lepi Ivan!“

Baba hrani troje veder vina,
a devojka — vrtec samih rožic.
„K babi grem, da ji popijem vino,
a devojko ljubim, dokler diham.“

Hej zapadaj sniečko.

V. Novak.

(Slovaška narodna.)

Hej, zapadaj sniečko
Za hory, za doly
Ne poviezd žiadnemu,
Že ma srce boli.

Hej, boli ma hlavička,
Srdca polovička,
Pre teba šuhajko,
Siva holubička.

Už sniečko zapadlo,
Za hory, za doly,
A mna moje srce,
Čo dën vačni boli.

Dievča.

V. Novak.

(Slovaška narodna.)

„Dievča, dievča čo že to máš?“
„Ružu, ružu,“ „Komu ju dáš?“
„Tebe, tebe šuhajičku,
Našla som ju na chodničku.“

„Dievča, dievča bielej tváry
Čo tu hladáš kolo fary?“
„Hladám teba šuhajička
Bo som tvoja frajerečka!“

„Dievča, dievča biely anjel
Gde ja večer tebe najdem?“
„Najdeš ty ma v zahrádočle
Pod jablonov na lavičké.“

Pod pendžeri.

(Srbska narodna.)

P. Konjović.

Kradem ti se u večere
Pod pendžere (okno)
Da ti bacim struk zumbula (roža)
Da ti barem vsaj cvijet zbori (govori)
Aj! Kako mi srce gori
Dušo za tebe.

Zapuščena.

iz kraljedvorskega rokopisa. - Fr. Levstik.

Emil Adamič.

Ah, vi lesi, temni vi lesi,
miletinski lesi!
Ah, čemu vi zelenite v zimi kakor v letu?
Rada jaz bi ne jokala, ne žalila srca?
Al' povejte ljudje božji, kdo bi se ne jokal?
Kje moj očka, očka mill?
Zagreben je v jami.
Kje je mati, dobra mati?
Travca po njej raste.
Nimam brata, nimam sestre,
ljubega so vzeli.
Ah, vi lesi, temni lesi,
miletinski lesi!

Kozar.

St. St. Mokranjac.

Ajde de!
Otud ide ludo mlado,
ludo mlado neženjeno,
kapata mu od jazovec,
opinci mu od rešeto,
pravo preči u selo,
ajde de!
Cenile go seljani:
Bili malo bil' mnogo,
cenile go govedara,
cenile go kozara,
ajde de!
Cenile go seljani,
dava še mu goveda,
neče momče goveda,
dava še mu kozice,
oče momče kozice!
Ajde de!
Birale go svi seljani
birale go za kozara,
dadoše mu tri kozice
tri otera, dve dotera,
pa se čudi koja nema koja de.
Popela se kozica,
pade koza te umre,
stade momče da reve:
Le le le kozice!
Ci, ci, ci kozice,
moja vita rogušo!
Kad ja tebe nakormim,
čabar mleko nadojim,
te svi momci naranim,
le le le!

Izgubljeni cvet.

S. Gregorčič.

F. Juvanec.

Sinoči je pela ko slavček ljubo,
zakaj pa je danes rosnó nje oko?
Sinoči cvetoča, rudeča ko kri,
zakaj pa jej danes obrazek bleđi?
Imela je vrtec, oj vrtec krasan,
ko davi je vstala, bil cvet je obran.
Oh cveitje je rahlo, čez noč se ospé,
a žal je še meni po njem, o dekle.
Tja doli po polji pa stopa nekđó,
on cvet je potrgal, zdaj uka glasno!